

Vyjádření školitele k doktorské práci Lucie Tučkové: Suzanne Renaud / Petrov 13

Zrod doktorské práce Lucie Tučkové byl složitý a posléze i dlouhý. Doktorandka měla nejprve v úmyslu pokračovat v bádání započatém výbornou diplomovou prací o české recepci Henriho Pourrata a tak bylo také formulováno její původní téma, s nímž byla k doktorskému studiu přijata (jestli se nemýlím, v roce 2007). S tímto záměrem vykonala několik studijních cest do Francie (zvl. univerzita a pourratovské archivy v Clermont-Ferrandu) a vystoupila na několika konferencích, potom se však rozhodla téma změnit a věnovat se životu a dílu Suzanne Renaudové, básnířky spjaté s českým osudem díky sňatku s velkým českým básníkem a grafikem Bohuslavem Rynkem. Tento dost úzký terén mi připadal poměrně obsazený, takže jsem jako školitel z této změny nadšený nebyl, ale nebránil jsem jí.

Doktorandka plnila zcela bez problémů program doktorského studia a měla jej uzavřený vzorně a v řádných termínech. Byla také jednou z nejméně aktivních v činnosti organizační (vedení agendy Erasmus během mateřské dovolené doc. Voldřichové), přednáškové i publikační. Posléze se však sama doktorská práce začala zpožďovat a termíny se neúměrně protahovaly, snad v souvislosti s existenčními starostmi a jistou demotivovaností, která z nich plynula. Začalo se také jevit, že doktorandka se víc stará o publikaci své dokončované práce než o samu obhajobu. Přestala se školitelem téměř konzultovat, o jejích aktivitách jsem se musel dozvídat zprostředkovaně. Text práce jsem viděl jednou, když už ji přijalo k vydání nakladatelství Paseka, část jsem přečetl, okomentoval a navrhl drobné úpravy, bylo to však už ve stavu redakčních příprav, na které se spíchal, navíc jsem usoudil, že si autorčiným prostřednictvím nakladatelství vlastně zajišťuje u školitele bezplatnou redakci textu (nastala tedy jistá kolize mezi posláním školitele a povahou práce, která se od něho žádala), což jsem doktorandce sdělil s tím, že nakladatel by měl postupovat solidněji; což doktorandka přijala s výrazem nelibosti.

Od té doby, podle data vydání tedy zhruba od začátku roku 2013, jsem doktorandku už neviděl, na konzultace přestala chodit a o svých záměrech mě neinformovala. Jediný kontakt písemný, před několika týdny, se týkal formálních záležitostí obhajoby. Svou práci mi po vydání nepředložila, poprvé jsem ji viděl dne 18. května t. r., když jsem si ji sám vyžádal na oddělení vědy.

Doktorandku znám jako schopnou badatelku, velmi nadanou rovněž formulačně a stylisticky. Je však možné a vcelku i pochopitelné, že své profesionální zájmy už obrátila jiným směrem a dokončení doktorského studia pro ni přestalo být prioritou.

V Praze dne 19. května 2015

doc. PhDr. Václav Jamek